

ΙΕΡΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΑΠΑΝΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ Σ. Μ. ΣΜΥΡΝΗΣ κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΕΤΟΣ Ε'. - ΑΡΙΘ. 4

ΣΜΥΡΝΗ 16 Ιουνίου 1919

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

Η ἐπὶ τοῦ ὄρου; διδασκαλία (Ματθ.5,1—7,28.)

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Συμπληρώντες την έκθεσιν του μεγάλου γεγονότος της απελευθερώσεως της Σμύρνης και της όλης Ελληνικής Μικράς Ασίας, χάριν της ιστορίας δημοσιεύομεν και άλλα τηλεγραφήματα και έγγραφα επίσημα και ιδιωτικά ανταλλαγέντα επί τῷ εὐτυχῆ γεγονότι μεταξύ τῶν ἀπανταχοῦ Ελλήνων και της Α. Σ. του Μητροπολίτου ἡμῶν και τῶν δύο ἀνωτάτων Κοινοτικῶν Σωματίων. Καί πρῶτον μὲν δημοσιεύομεν τὴν εἰς τὸ συγχαρητήριον της Σμύρνης τηλεγράφημα ἀπάντησιν της Α. Μ. του Βασιλέως.

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μητροπολίτην Σμύρνης

Τὸ πλήρες πατριωτικῶν ἐνθουσιασμοῦ τηλεγράφημα, ὅπερ ἡ Υμετέρα Σεβασμιότης, τὰ Δημοτικά Συμβούλια Σμύρνης και ὁ Ελληνικός λαὸς ἐπὶ τῇ καταλήψει της Σμύρνης ὑπὸ ἑλληνικοῦ στρατοῦ μοι ἀπηυθύνετε βαθύτατα μὲ συνεκίνησε. Μετὰ τοῦ ἀπανταχοῦ ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ, εὐοίωνῳ προοιμίῳ της πραγματοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων, ἀπευθύνω πρὸς τὴν Υμετέραν Σεβασμιότητα και δι' αὐτῆς πρὸς τὰ Δημοτικά Συμβούλια και τὸν λαὸν της Σμύρνης τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μου

Αλέξανδρος Β.

Η Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν ἀπέστειλε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον της Κυβερνήσεως Ε. Βενιζέλον.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Εξοχότητα

Κύριον Ελευθέριον Βενιζέλον

Πρόεδρον της Ελληνικής Κυβερνήσεως

Εἰς Παρισίους

Ἀποστέλλω ἡμῖν εἰς τὴν ἑλληνικὴν τὸ τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἀπέστειλα ἀγγλιστὶ εἰς τὸν Πρόεδρον της Αμερικῆς Βίλσονα διὰ τὰ σύνορα τοῦ ἀσιατικοῦ Ελληνικοῦ Κράτους. Τὸ τηλεγράφημα ἑλληνιστὶ ἐστὶν ὡδε :

Τῷ Προέδρῳ της Αμερικῆς

Κυρίῳ Βίλσονι

Εἰς Παρισίους

Βλέπων τὴν εὐθύτητα τῶν βουλῶν και πράξεων Σας, ἐννοῶν ὅτι ἡ σφραγὶς τοῦ Θεοῦ εἶνε ἐπὶ τοῦ μετώπου Σας, πεπεισμένος ὅτι εἴσθε «ἀληθῆς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι» κατὰ τὰς Γραφάς, τολμῶ εἰς τὸν εὐθύν τοῦ Νέου

Κόσμου ἄνδρα, τὸν ἀγαπῶντα τὰ εὐθέα, νὰ ὑποβάλω μίαν εὐθειαν γνώμην, καθ' ἣν μὲ εὐθειαν γραμμὴν νὰ χαράξῃτε τὰ νέα εὐθέα ὁρὸσημα τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Λάβετε τὴν 31ην μοῖραν, τὴν διήκουσαν ἀπὸ της Μαύρης θαλάσσης, ἀπὸ της Ποντοηρακλείας, κατ' εὐθειαν μέχρι τοῦ Εὐρυμέδοντος ποταμοῦ ἐν τῷ κόλπῳ της Παμφυλίας ἐν τῇ Μεσογείῳ, και αὐτὴν τὴν εὐθειαν γραμμὴν και μοῖραν δότε εἰς τὸ Γένος μας ὡς Ἀσιατικά ὄρια. Δὲν ἀγνοεῖτε, σοφώτατε Πρόεδρε, ὅτι ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ εἶνε διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ὅ,τι εἶνε ὁμοῦ ὁ Μαραθῶν και ἡ Σαλαμίς, διότι εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐρυμέδοντος ὁ μέγας Ἀθηναῖος στρατηγὸς Κίμων ἐπετέλεσε τὸ λαμπρότατον τῶν ἡρωϊκῶν της ἀρχαίας Ἑλλάδος ἔργων και κατορθωμάτων κατὰ τῶν Περσῶν, νικήσας ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ μίαν κατὰ ξηρὰν και δύο κατὰ θάλασσαν περιλάμπρους νίκας. Τὰ ἀνδραγαθήματα ταῦτα ἐξύμνησεν ὁ μέγας της ἀρχαιότητος ποιητῆς Σιμωνίδης διὰ τῶν ἐξῆς στίχων :

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος
(ἐνεῖμε
και πόλιος θνητῶν θοῦρος Ἀρης ἐφέπε
Οὐδενί πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ'
(ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἡπείρῳ και κατὰ ποντον ὁμοῦ
.... μέγα δ' ἔστεινεν Ἀσις ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσί, κράτει
(πολέμου.)

Νέος δὲ Ἑλλήν Σιμωνίδης θ' ἀναγράψῃ και διὰ τὴν Αμερικὴν

και τὸν Μέγαν Βίλσονα και θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἀθανασίαν τὸ :
Οὐδενί πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ'
(ἀνδρῶν
ἔργον ἐν Εὐρώπῃ Βίλσονος ἀνδραγαθίης
Εξοχώτατε,

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλετε κατορθώσῃ νὰ μᾶς δώσῃτε τὰ σύνορα ταῦτα ἐν τῇ Ἀσίᾳ. Τὸ δύσκολον ἦτο νὰ θέσῃτε τὸν πόδα μας ἐπὶ της Ἀσίας. Ἀφ' οὗ τὸν ἐθήκατε, θὰ κατορθώσῃτε νὰ φθάσωμεν και εἰς τὸν Εὐρυμέδοντα. Ἐρρωσθε.

Ἐν Σμύρῃ τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1919

Ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης

Χρυσόστομος

Ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ ἀνωτέρῳ πρὸς τὸν Πρόεδρον της Αμερικῆς τηλεγραφήματος ἡ Α. Σ. αὐθημερὸν ἔλαβε τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν τοῦ ἐνταῦθα κ. Γενικοῦ Προξένου της Αμερικῆς.

14 Ἰουνίου 1919

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Χρυσόστομῳ

Ἀρχιεπισκόπῳ τῶν Ὁρθοδόξων

Ε ν τ α ὖ θ α

Σεβασμιώτατε,

Μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος εἶδον τὸ εὐφραδὲς τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἡ Υ.Σ. ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Βίλσονα και ἀντίγραφον τοῦ ὁποῖου εὐγενῶς μοι ἀπεστείλατε Εἰλικρινῶς ἐπὶ τούτῳ Σας παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν ἑκφρασιν της ὑπερόχου ὑπολήψεώς μου.

Ὁ Γενικός Πρόξενος Αμερικῆς

(Υπογ.) Σόρτων

Τὸ ἐνταῦθα Γεν. Προξενεῖον τῆς Γαλλίας διεβίβασε πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην ἡμῶν τὴν ἐξῆς ἀνακοίνωσιν :

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον

Μητροπολίτην Σμύρνης
κ. Χρυσόστομον

Σεβασμιώτατε — Εἶμαι ἐντεταλμένος παρὰ τοῦ ἐν Πορισίοις Εξοχωτάτου κ. Υπουργοῦ τῶν Εξωτερικῶν νὰ διαβιβάσω πρὸς τὴν Υ. Σεβασμιότητα καὶ πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ Κοινοτικά Σωματεῖα Σμύρνης τὰ εὐχαριστήρια τοῦ κυρίου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ τὰ ἐκδηλωθέντα εἰς τὰ πρὸς αὐτὸν τηλεγραφήματα αἰσθήματα.

Δέξασθε, Σεβασμιώτατε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου ὑπολήψεώς μου

Ο Γεν. Πρόξενος
ἀντιπρόσωπος τοῦ Υπάτου Ἀρμοστοῦ
τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας
(ὕπογρ.) **Ε. Λαπόρτ.**

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἐξακολουθεῖ λαμβάνων τηλεγραφικῶς καὶ δι' ἐπιστολῶν συγχαρητήρια παρὰ πλείστων ἐπισήμων καὶ ἰδιωτῶν ἐπὶ τῇ ἀπελευθέρωσιν τῆς Σμύρνης, εἰς τὰ ὅποια καὶ ἀποκρίνεται καταλλήλως. Μεταξὺ τούτων σημειοῦμεν τὰ τῶν κ. κ. Μιχαὴλ Μακράκη (Ἡρακλείου Κρήτης), ἀρχιμ. Κυπριανοῦ (Μιτυλήνης), Ἀχιλ. Λάμπρου (Ἀλεξανδρείας), Δημητρ. Κωνσταντίνου (Δράμας), Ἀθανασίου Βαγιανοῦ (Δράμας), Ἀδελφῶν Βινοπούλου (Δράμας)

Μητροπολίτου Κοζάνης Φωτίου (Ἀθηνῶν), Ζάκα, προέδρου προσφύγων (Χανίων), Ἀθαν. Πέτσα καὶ Ἐμμαν. Δαλιάνη (Δράμας), οἰκογενεῖας Τζόγια (Δράμας), Πέτρου Κωνσταντίνου (Δράμας), Μιχαὴλ Βαλάνη (Δράμας), ἐπισκ. Καμπανίας Διοδώρου (Θεσσαλονίκης), Πουλίου Μαδεμλῆ (Δράμας), Βασιλείου Γρηγοριάδου (Θεσσαλονίκης), τῶν Σμυρναίων τῆς Πιτσοῦργης (Πενσυλδανία Ἀμερικῆς).

Θερμὰ συγχαρητήρια ἀπέστειλαν ἐπίσης ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πάτσης, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ Πατρῶν, οἱ ἐν Χαρτοῦμ Ἕλληνες, οἱ ἐν Ἀθήναις κ. κ. Καβαφάκης, Ἰω. Ηλιάδης, Νικ. Σηφάκης καὶ Δημήτριος Μαρσέλλος ἰατρός, καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρμενικῆς κοινότητος κ. Νικοτιάν, ταῦτα δὲ καὶ δημοσιεύομεν κατωτέρω μετὰ τῶν εἰς αὐτὰ ἀποκρίσεων τῆς Α. Σ.

Δημάρχου Ἀθηναίων

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

Κύριον Χρυσόστομον

Πρὸς Ὑμετέραν Πανιερότητα ὑπέροχον μάρτυρα καὶ στυλοβάτην πίστεως πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ ἑλληνικὰ ἰδανικὰ θεωρῶ εὐλαβῆ ὑποχρέωσιν νὰ ἀπευθίνω διάθερμα συγχαρητήρια πόλεως Ἀθηνῶν ἐπὶ πραγματοποιήσει τοῦ ὄραιότερου ἑλληνικοῦ πόθου τῆς ἐνώσεως περικαλλοῦς Ἰωνίας πρὸς Μητέρα Πατρίδα.

Σπύρος Πάτσης

δήμαρχος Ἀθηναίων

Τῶν ἐν Ἀθήναις
κ. κ. Α. Καβαφάκη, Ἰω. Ηλιάδου,
Νικ. Σηφάκη καὶ Δημ. Μαρσέλλου

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

Σμύρνης

Πρὸ τῶν μεγαλειωδῶν γεγονότων, ὑπὲρ ὧν ἡ Υμ. Σεβασμιότης ἀκαμάτως συνειργάσθη υἱκῶς σᾶς προσαγορευόμεν τὰ πνευματικὰ τέκνα σας πιστὰ εἰς τοὺς ἀγῶνας εὐτυχῆ εἰς τὸν θρίαμβον τῆς ἔθνικῆς ὑποθέσεως.

Ἀνδρέας Καβαφάκης, Ἰωάννης Ηλιάδης, Νικόλαος Σηφάκης, Δημήτριος Μαρσέλλος.

Ἀντιπροσώπων λαοῦ Πατρῶν

Δημογεροντίαν Σμύρνης

Καθ' ἣν στιγμήν οἱ πόθοι καὶ τὰ ὄνειρα τῆς φυλῆς ἄρχονται νὰ ἐκπληρῶνται καὶ οἱ στρατιῶται τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ὑπερηφάνως ἀποβιβάζονται εἰς τὰς ἀκτὸς τῆς Ἀσίας οἱ δ' ὑπόδουλοι ἀδελφοὶ ἀνακτῶσι τὴν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ποθουμένην ἐλευθερίαν, ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσῆς τῆς Πελοποννήσου ἀποστέλλει τὸν πλήρη γλυκύτητος ἄσπασμόν εἰς τὸν ἀπελευθερωθέντα λαὸν τῆς ἱστορικῆς νύμφης τῆς Ἰωνίας καὶ συγχαίρει αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀπελευθέρωσιν του εὐχόμενος ἵνα ἡ ἀπαρχὴ αὐτῆ ἀποπερατωθῇ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ Πατρῶν
Ἐν. Πετραλιάς, Ἀριστομ. Μεσηνέζης, Ν. Χ. Ραφτόπουλος, Ἡλίας Πετσάλης Κωνστ. Ἀδριανόπουλος.

Προέδρου τῆς Ἀρμενικῆς Κοινότητος
Ἀθηνῶν

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ

Χρυσόστομῳ

Μητροπολίτη Σμύρνης

Ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀρμενικῆς παροικίας θεομῶς συγχαίρω τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐπὶ καταλήψει τῆς Σμύρνης ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἡ παροικία ἡμῶν θεομῶς εὐχεται ὑπὲρ τελείας ἐκπληρώσεως τῶν ἔθνικῶν πόθων τοῦ εὐγενοῦς ἑλληνικοῦ ἔθνους. Δέξασθε τὰ βαθέα σεβάσματά μου.

Νικοτιάν

πρόεδρος τῆς Ἀρμενικῆς Κοινότητος

Τῶν ἐν Χαρτοῦμ Ἑλλήνων

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἐμάθομεν τὴν εἶδησιν τῆς εὐτυχοῦς καταλήψεως τῆς ὄραιας πόλεώς σας καὶ μεθ' ὄλων τῶν συμπατριωτῶν μας πέμπομεν πρὸς ὑμᾶς θεομῶτατα συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς προσεχοῦς τελείας ἐκπληρώσεως τῶν ἔθνικῶν πόθων.

Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς

Κοινότητος Χαρτοῦμ

Εἰς ταῦτα ἡ Α. Σ. ἀπήντησε :

Σπ. Πάτσην, δήμαρχον

Ἀθῆνας

Αἱ ἐνθουσιώδεις εὐχαὶ πόλεως Ἀθηνῶν ἐπὶ ἐνώσει Ἰωνίας προκαλοῦσι ζοηρὰν εὐγνωμοσύνην ἀπελευθερουμένων τέκνων, πρὸς ἐνδοξον Μητρόπολιν παγκοσμίου πολιτισμοῦ ἀείποτε πρωταγωνιστοῦσαν ἐλευθεριῶν ἀνθρωπότητος. Θεο-

μῶς εὐχαριστοῦντες εὐχόμεθα τελείαν ἀποκατάστασιν καὶ ἐπάνοδον εὐκλεῶν ἡμερῶν ἀρχαίου μεγαλείου καὶ δόξης.

Μητροπολίτης Χρυσόστομος
καὶ λαὸς Σμύρνης

Ἀντιπροσωπεῖαν λαοῦ Πατρῶν

Πάτρας

Ἄνταν συνεκινήθημεν ἐκ τῶν συγχαρητηρίων σας καὶ εὐχόμεθ' ἀποσεχῆ ἐκπλήρωσιν πάντων τῶν πόθων μας τῶν ἐθνικῶν

Μητροπολίτης Χρυσόστομος
Δημογεροντία

Νικοτιάν,

πρόεδρον Ἀρμενικῆς κοινότητος

Ἀθήνας

Ἐκφράζων βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην δι' ἀδελφικὰ συγχαρητήρια Ἀρμενικῆς Κοινότητος ἐπὶ καταλήψει Σμύρνης ὑπὸ ἐνδόξου στρατοῦ Μητρὸς Ἑλλάδος συγχαίρω ἐκ ψυχῆς εὐγενὲς καὶ πολυπαθὲς ἀρμενικὸν ἔθνος ἐπὶ αἰσίᾳ ἐκβάσει ἐθνικῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ καὶ εὐχομαι ἐκπλήρωσιν φλογερῶν πόθων καὶ ὀνείρων.

Μητροπολίτης Χρυσόστομος

Ἑλληνικὴν Κοινότητα

Χαρτοῦμ.

Βαθέως συγκεκινημένοι ἐκ τῶν συγχαρητηρίων σας εὐκρινῶς σὰς εὐχαριστοῦμεν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι προσεχῶς θὰ μάθετε τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ἐθνικῶν μας πόθων.

Μητροπολίτης Χρυσόστομος
Τὰ διοικητικὰ Συμβούλια τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος

Κουρ

Ἀνδρ. Καβαφάκη, Ἰωάν. Ηλιάδην,
Νικ. Σηφάκη καὶ Δ. Μαρσέλλον

Ἀθήνας

Πλέοντες ἐν γηθοσύνῃ ὑπερκοσμίῳ καὶ ὠκεανῷ εὐδαιμονίας, βλέποντες ἐνσαρκούμενα ἐθνικὰ ὄνειρα ἐν μητροπόλει Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆ μέχρι χθὲς χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν κέντρῳ φασφόρου πολιτισμοῦ καὶ ἐλευθέρως ζωῆς ἀνταποδιδόμεν γλυκὺν ἡμῶν ἀσπασμὸν εἰς πάντας ὑμᾶς τεκνία παμφίλιτα.

Μητροπολίτης Χρυσόστομος

Ἐπὶ δὲ τῇ ἀπελευθερώσει διαφόρων τμημάτων τῶν γειτονικῶν μητροπόλεων Εφέσου καὶ Ἡλιουπόλεως ἢ Α. Σ. μετὰ τῶν δύο κοινοτικῶν Σωμάτων τηλεγραφικῶς συνεχάρησαν τοὺς οἰκείους Μητροπολίτας καὶ Κοινότητας. Οὕτω τὰ ἐξῆς τηλεγραφήματα ἐστάλησαν

Μητροπολίτην

Γέροντα Εφέσου Ἰωακείμ

καὶ Δημογεροντίαν Μαγνησίας

Ἀποστέλλοντες ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἐπὶ ἐκπληρώσει προαιωνίων πόθων συγχαίρομεν μετὰ συγκινήσεως καὶ χαρᾶς ἐπὶ ἐλευθερίᾳ ἀρίστης πόλεως Μαγνησίας

Μητροπολίτης Χρυσόστομος

δύο ἀνώτατα σώματα Κοινότητος
καὶ σύμπασα Σμύρνη

Ἐπίτροπον Μητροπολίτου Κυδωνίων

Ἀπολύτρωσις πολυπαθοῦς πόλεως Κυδωνίων χαρᾶς πληροῖ ἐνταῦθα καρδίας πάντων. Διαβιβάζω ἀπασιν Κυδωνιάταις ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν Σμύρνης

Ὁ Σμύρνης Χρυσόστομος

Παραθέτομεν ἐπίσης τὴν ἀπάντησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλιουπόλεως.

Μητροπολίτην Χρυσόστομον

καὶ δύο Σώματα

Σμύρνην

Ἀϊδίτιον εὐγνωμονοῦν προσφιλοτάτῃ ἀδελφῇ Σμύρνην ἀντασπάζεται ἐγκαρδίως.

Ὁ Ἡλιουπόλεως Σμάρραδος
μετὰ Δημογεροντίας

Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον

Δημογεροντίαν Μαινεμένης

Μετὰ χαρᾶς ἀπάτου ἡ πόλις τῆς Σμύρνης χαιρετίζει ἐλευθέρην Μαινεμένην ἀποστέλλουσα ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν

Μητροπολίτης Σμύρνης

μετ' ἀνωτάτων κοινοτικῶν Σωμάτων καὶ ἀπάσης Σμύρνης.

Ἐπίτροπον ἀγ. Εφέσου

Κασαμπᾶ

Ἐν ἀγαλλιάσει ἐορτάζοντες ἀπελευθέρωσιν Σμύρνης συγχαίρομεν ἀδελφοὺς Κασαμπᾶ ἐπὶ ἀπελευθέρωσι αὐτῶν.

Μητροπολίτην

Ἡλιουπόλεως Σμάρραδος

καὶ **Δημογεροντίαν**

Ἀϊδίτιον

Σύμπασα Σμύρνη συνεορτάζει ἐπὶ καταλήψει ἐλευθερωτοῦ στρατοῦ καλλίστης πόλεως Αἰδινίου ἀποστέλλουσα ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν

Ὁ Σμύρνης Χρυσόστομος
μετὰ δύο ἀνωτάτων Σωμάτων καὶ ἀπάσης Σμύρνης.

Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον

καὶ **Δημογεροντίαν**

Βαϊνδῆριον

Ἡ πόλις τῆς Σμύρνης μετὰ συγκινήσεως χαιρετίζει ἐλευθερίαν Βαϊνδῆριου καὶ συνεορτάζει μετ' αὐτοῦ ἐπὶ καταλήψει ἐλευθερωτοῦ στρατοῦ

Ὁ Σμύρνης Χρυσόστομος
μετὰ δύο ἀνωτάτων Σωμάτων καὶ ἀπάσης Σμύρνης

Ἐπίτροπον ἀγ. Ἡλιουπόλεως

Θεῖρα

Συγχαίροντες ἐπὶ ἀπολυτρώσει ὁραίας πόλεως ὑμῶν διαβιβάζομεν ἐλευθέρως Σμύρνης ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν.

Ὁ Σμύρνης Χρυσόστομος κ.τ.λ.

Ἡ Α. Σ. ἔλαβεν ἐπίσης τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν παρὰ φίλου ἐκ Λισκοβετσίου τοῦ ἡπειρωτικοῦ Ζαγορίου.
Τῆ 4 Μαΐου 1919.

Σεβασμιώτατε καὶ λατρευτέ μοι
ἀδελφὲ φίλε,

Σ μ ύ ρ ν η ν

Ἀπὸ χθὲς ἐσπέρας καὶ τὸ ἄλλοτε περίβλεπτον καὶ μεγαλοπρεπές, νῦν δ' ὑπὸ πέπλον ἀφανείας καὶ παρακμῆς τεθαμμένον Λιασκοβέ-

τσιοι τοῦ ἄλλοτε εὐκλεοῦς καὶ μεγάλου αὐτονόμου Ζαγορίου, ζῶν με τοὺς δραματισμοὺς τοῦ παρελθόντος καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος εἰς τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν τοῦ γρόφοντός Σοι τέκνου του, ἐν ἀμειώτῳ αἴγλη καὶ κάλλει πανηγυρίζει με τὰς κωδωνοκρουσίας τῶν μεγαλοπρεπῶν αὐτοῦ ναῶν καὶ με τοὺς ἱεροὺς παλμοὺς τῶν ὀλίγων 2 1)2 ἑκατοντάδων ὑπολειφθέντων κατοίκων αὐτοῦ, τὸ μέγα ἔθνικόν γεγονός τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἑλληνικωτέρας τῶν Ἑλληνίδων χωρῶν τῆς ὠραίας καὶ ἀνθηρᾶς προσφιλοῦς Ἰωνίας!

Σεβασμιώτατε, ἔζησα μεγάλας στιγμάς, ὑπερτάτας ὥρας τοῦ βίου μου πλησίον Σου, εἰς τὰ ὕψη τῆς κορυφῆς τοῦ Παγγαίου, ὑπὸ τοὺς βυζαντινοὺς θόλους τῆς ἐκκλησίας τῆς ἱερᾶς Μονῆς Εἰκοσιφοινίσσης, εἰς τὸν ταπεινὸν ἀλλ' εὐρυνόμενον ὡς τὴν ἀγ. Σοφίαν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Δράμας, ὅταν ἱερούργεις ἐν αὐτῷ. Εἰς τὸ φιλόξενον Στραταρχεῖόν Σου, τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν Δράμας, ἔφαγα τὸν ἄρτον καὶ τὰ ἐδέσματα τῆς πάντοτε ἐτοιμῆς καὶ προσιτῆς τῷ προσερχομένῳ τραπέζης Σου. Ἐξενίσθην παρά Σοί. Σὲ ἐδέχθη ἐν μέσῳ κύκλου φίλων ἐπιλέκτων, ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων, τῆς μουσικῆς, τῆς καλλιτεχνίας, τῆς κοινωνικῆς κινήσεως, τοῦ σπόρτ ἐν Καβάλλᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ταπεινὴν μου στέγην. Πρὸ παντός ὅμως ἔσχον τὴν ὑπερτάτην εὐτυχίαν νὰ εἰσδύσω εἰς τὰ μύχια τῆς ὑπερό-

χου καὶ θεοπνεύστου Σου ψυχῆς τῆς μεγάλης εἰς τὸ ἀγαπᾶν καὶ συμπάσχειν καὶ ἀνακουφίζειν καρδίας Σου. Ἐφαγα τὸν ἄρτον τῆς ψυχῆς Σου, ἐγεύθη τὸ μέλι καὶ τὸν καμπανίτην τοῦ μελιρρύτου λόγου Σου, τῆς ὠραιότερας ἐκφάνσεως τοῦ ἐγὼ μας, καὶ διατηρῶ ἀκόμη τὴν μέθην του, μέθην ρημάτων τοῦ Εὐαγγελίου, λόγων τῶν ἀποστόλων, τῶν 3 Ἱεραρχῶν, τῶν θεοπνεύστων μουσουργῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ὕψους καὶ κατασκευτικοῦ βάθους τῶν συνθέσεων τοῦ Μπετόβεν καὶ τοῦ Βάγνερ!.. Σ' ἐγνώρισα καλῶς, Σὲ ἠνόησα διαισθητικῶς, καθ' ὅσον ἠδυνήθην!., Καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ὑπερτάτην ὥραν τῆς συγκομιδῆς τοῦ ἀγίου Σου θερισμοῦ, τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἀσυγκλονήτου θάρρους Σου καὶ τῶν ἀτρόπων μόχθων σου ἀπὸ ἐγκαταστάσεώς Σου εἰς Δράμαν μέχρι σήμερον, ὧ ἀτρόμητε Στρατηλάτα ὑπὸ τὸ ἔνδυμα Ἱεράρχου, ἐμπνευσμένε Μεγαλοουργέ τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ θεοπέμπτου Μεγαλοουργοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ Βενιζέλου, ἴσταμαι νοερῶς εἰς τὸ πλευρόν Σου, ἀγνός καὶ λευκός τὴν ψυχὴν λευίτης, καὶ ζῶ μεγάλας κατ' ἀντανάκλασιν στιγμάς. Ἐνόησα τὰς εὐχαριστηρίους δεήσεις καὶ ὕμνολογίας μου πρὸς τὸν ἑπουράνιον Πατέρα, χύνω δάκρυα κατανύξεως καὶ χαρᾶς· συνεισφέρω εἰς τὸ πλευρόν Σου καὶ παράπλευρα τῆς ἐορταζούσης τὴν β'. ἀνάστασιν τῆς ἀπολυτρώσεως αὐτῆς ὠραίας Ἰωνίας μετὰ τῆς πρω-

τευούσης τῆς, τὸν χυμὸν τῆς ψυχῆς μου, τῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεώς μου!... Αἱ ἤχηραὶ λέξεις εἶνε ὡχρὸν φέγγος λαμπάδων ἔναντι ἡλίου φέγγους, λειποθυμοῦσα ἡχὴ αὐλοῦ ἔναντι ὀρχήστρας Βαγνερῶν ἐκτελέσεων εἰς παρομοίαν περιπτώσιν. Δὲν εἶμαι εἰς τὸ ὕψος, Σεβασμιώτατε, νὰ χαιρετίσω διὰ τῶν ἀρμοζουσῶν φράσεων καὶ λέξεων τὸ ὕψος τῶν μεγάλων ἔθνικῶν γεγονότων! Παρίσταμαι εὐλαβῶς καὶ ἔμπλεως συγκινήσεως καὶ χαρᾶς εἰς τὴν σεμνὴν τοῦ Γένους τελετὴν, ἧς χοροστατεῖς σήμερον! Ἀσπάζομαι ἔνδακρυς τὴν σεπτὴν μοι καὶ σθεναρὰν ἐν ἔθνικοῖς ἀγῶσι δεξιάν Σου καὶ ἀνάπτω ἐν ἀπλοῦν κηρίον ἐν τῇ λαμπαδηφορίᾳ Σας· οὐδὲν πλέον! Παρακαλῶ νὰ ἀποδεχθῆς τὴν προσφορὰν τῆς χαρᾶς καὶ νοερᾶς μου συνεστιάσεως μεθ' οὗ βαθμοῦ ἀδόλου εἰλικρινείας προσέρχομαι!... Εὐρίσκομαι ἀπὸ τῆς ἀπαισίας 25 Αὐγ. 1916, προτεραίας τῆς προδοτικῆς βουλγαρικῆς εἰσβολῆς εἰς Καβάλλαν, εἰς τὴν γενεθλίαν μου πόλιν Λια-

σκοβέτσιον, διάγων βίον διανοητικὸν καὶ ἔξοχικόν, βίον ἐργασίας καὶ λιτότητος, προσπαθῶν νὰ συντελῶ, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ εἰς τόσον δυσχερεῖς περιστάσεις, καὶ διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος. Εἰς Καβάλλαν ὄλα μου διηρπάγησαν καὶ κατεστράφησαν, ἐκτός τῆς κτηματικῆς μου περιουσίας. Ἄλλοι συνεισέφεραν τὴν ζωὴν των καὶ ἐμαρτύρησαν ὡς ἐπὶ Νέρωνος διὰ τὴν ἰδέαν τῆς πατρίδος καὶ ἐλευθερίας καὶ ἡμεῖς θὰ γογγύωμεν δι' ὀλικὰς μεγάλας ζημίας; «γάμοι δίχως κουρμπάνια δὲν γίνονται». Ἄς ζήσωμεν καὶ πτωχοί! Ὁ Θεὸς ἅς σκέπη καὶ καθοδηγῇ τὸν μεγαλοουργὸν Ἐθνάρχην μας καὶ τοὺς νῦν περισυλληγομένους εἰς συμπαγῆς καὶ μελλούσης ἀνακαινιστικῆς δράσεως ἐπιτελεῖον πολεμάρχας, ὧν εἰς τῶν τετιμημένων καὶ ἡ Ὑμετ. λατρευτὴ μοι Σεβασμιότης. Καὶ Πατριάρχης! ὡς Σὰς ἠύχθη ἡδὴ. Ὀλως ἐκ καρδίας Ὑμέτερος.

Ι. Κ. Δακόπουλος

ΚΑΙ ΤΩΡΑ... ΕΡΓΑΣΙΑ

Τοῦτο κατὰ τὴν τελευταίαν εικοσιπενταετίαν παρατηρήθη καὶ ἐν Γερμανίᾳ, ἔνθα αὐτὸς ὁ ὑμνητὴς τῆς δυναστείας τῶν Hohenzollern καὶ διδάσκαλος Γουλλιέλμου τοῦ Β'. περιώνυμος ἱστορικὸς Traitschke ἔρρηξε φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ ριγηλοῦ πνεύματος τοῦ ὕλισμου καὶ τοῦ εὐδαιμονισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ 1896 ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς πρωσσικῆς στρατοκρατίας διῆκε διὰ πάντων τῶν στρωμάτων τοῦ βίου.

Ολίγοι δὲ ἴσως θὰ ἀνέγνωσαν τὸν πρόλογον τοῦ τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας Χαλκιοπούλου εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ τῷ 1881 φιλοπονηθεῖσαν μετάφρασιν τοῦ ὠραίου «περὶ ἀγωγῆς» συγγραμμάτιου τοῦ Ἀγγλου φιλοσόφου Spenser, ἔνθα ὁ Ἕλλην τμηματάρχης, οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον, θεωρεῖ τὸ ὄλον ἡμῶν ἐκ παιδευτικὸν σῆμα τερατώδες καὶ διὰ τὸ ἔθνος ἐπιβλαβές· πρὸ δεκαπενταετίας δὲ τὸ πρῶτον πανελληνιον ἐκπαιδευτικὸν Συνέδριον ἐν Αθήναις ἐνθυμούμεθα ὁποῖαν καταδίκην διέτύπωσε τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδύσεως, καὶ πῶς ἐξύμνει τὰ ἐν Εὐρώπῃ, ἰδίᾳ ἐν Γερμανίᾳ, κρατοῦντα, καὶ μετεκαλοῦντο ἐκεῖθεν οἱ σωτήριοι τύποι τῆς ἐκπαιδύσεως καὶ ἀπεστέλλοντο ἐκεῖσε

πρὸς μεταφύτευσιν εἰς τὴν Ελλάδα τῆς οὐρανοπέμπτου σοφίας.

Δὲν καταδικάζω διὰ τούτου τὰ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἰδίᾳ περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν νομιζόμενα. Θέλω μόνον νὰ εἶπω ὅτι ἐπέρχεται αἴφνης μία μεγάλη λυδία λίθος καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη δίδει ὄλος ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος δημοσίας ἐξετάσεις ἐθνικῆς, φυλετικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀντοχῆς, καθ' ἃς οἱ τρόφιμοι τοῦ Reim ἐφάνησαν οὐ μόνον οὐδὲ τόσον πρακτικῶς, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐκπολιτιστικῶς κατώτεροι τῶν συμπολιτῶν τοῦ Ribot καὶ ἐδικαιώθη ὁ Traitschke, ὅστις τῷ 1905 προφητικῶς προανήγγελλε τὴν τοιαύτην καταστροφὴν, οἱ δὲ Ἕλληνες τοῦ Χαλκιοπούλου, εἰς τοὺς ὁποίους μόνον ἡ πολιτικὴ μυωπία ἐνεκόλαψε τὸ στίγμα τοῦ 1897, κατέρριψαν τῷ 1912 καὶ 1913 καὶ 1918 τὸ στρατιωτικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν εἶδωλον τῶν περιφήμων πέραν τῆς Ροδόπης «Πρώσων τῆς Ανατολῆς.»

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ πολλῶν ἄλλων παραδειγμάτων προφανές γίνεται ὅτι οὐχὶ πάντοτε αἱ παρεχόμεναι ἐξηγήσεις τῶν μεγάλων γεγονότων ἀληθῶς καὶ ἐπιτυχῶς αὐτὰ ἐρμηνεύουσι καὶ δικαιολογοῦσιν, ἀλλ' ὅτι ὑπολανθάνουσιν ἄλλαι βαθυτέροι αἰτίαι, τὰς ὁποίας ἂν μὴ τις μελετήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ δεόντως

καὶ ρυθμίση κατ' αὐτὰς τὰς κρίσεις καὶ τὰς ἐνεργείας του εἶνε ἀσφαλῶς προωρισμένος ν' ἀποτύχη.

Πολλάκις ἀληθῶς ὠμίλησαν περὶ «αἰώνιων νόμων τῆς φύσεως καὶ τῆς ἱστορίας». Ἀνεπιτυχέστερος συνδυασμὸς νόμων καὶ ἐννοιῶν δι-σκολον εἶνε νὰ γίνῃ· διότι οἱ νόμοι τῆς φύσεως εἶνε νόμοι τῆς ἀνάγκης, τὴν παραβάσιν τῶν ὁποίων ἀκολουθεῖ ἀνυπερθέτως ἡ τιμωρία, ἐν ᾧ οἱ «νόμοι τῆς ἱστορίας», ὡς παρατηρήσεις αἰτίου καὶ ἀποτελεσμάτων ἀνθρωπίνων πράξεων καὶ βίου ἀνθρώπινου, τῶν ὁποίων κύριον γνώρισμα εἶνε ἡ ἐλευθερία, δὲν δύνανται νὰ ἔχουν σημασίαν ἀμεταβλήτου καὶ αἰωνίου, δηλ. νόμου ρυθμίζοντος τὸ ἀληθές καὶ σταθερόν εἰς τὸν βίον τῶν λαῶν.

Τοὺς περιφήμους τούτους «ἱστορικὸς νόμους» κατέρριψαν καὶ ἀπέθεσαν, ὡς νομίζουν, εἰς τὸ ἀρχαιοφυλακτεῖον, ἄλλοι νόμοι εὐρυτέρας βάσεως καὶ γενικωτέρας ἐπιβολῆς, προσεγγίζοντες δηλ. πολὺ περισσώτερον πρὸς τὴν περὶ νόμου ἐννοιαν, οἱ νόμοι οἱ βιολογικοὶ καὶ κοινωνιολογικοὶ. Ἐν ὀνόματι τοῦ νέου τούτου δικαίου, κατὰ τὸ ὁποῖον ριθμιστὰι τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου προβαίνουσιν οὐχὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ ἔθνος μετὰ τῶν παραφυάδων των, τῆς πολιτείας δηλ. καὶ τῆς θρησκείας; ἀλλ' ἡ ἐργασία καὶ ἀμοιβή, μετὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ὄλου διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς εὐδαιμονίας τοῦ μέρους, τοῦ ἀτόμου, προκύπτουσι σήμερον οἱ μεταρρυθμιστὰι

εἴτε κατ' άτομα εἴτε καθ' ὁμάδας.

Τὸ νέον τοῦτο δίκαιον, ἀληθῶς εἰπεῖν, ἀκόμη δὲν ἐξενίκησεν ἐν τῷ κόσμῳ· διεξάγει ὁμως μέγαν ἀγῶνα πρὸς τὸ ἱστορικὸν δίκαιον, ὑπὸ ποικίλος μορφάς. Καὶ ἐν ᾧ πρὸ εικοσαετίας ὁ ἀγὼν οὗτος διεξήγετο θεωρητικῶς καὶ ἀπὸ τῶν βιβλίων ἢ ἀπὸ τῶν πανεπιστημιακῶν ἐδρῶν, σήμερον ἐξερράγη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πραγματικοῦ βίου, ἐσχωρήσας οὐ μόνον εἰς τὰς προνομιούχους τάξεις τῶν λεγομένων «μορφωμένων ἀνθρώπων,» ἀλλ' εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ πολλοῦ λαοῦ ἀναλόγως, πρὸς τὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ἐκ πρώτης ὄψεως ἔρχεται νὰ θεραπεύσῃ ἢ καὶ μόνον νὰ κολακεύσῃ.

Πρὸ τοῦ μεγάλου τούτου ἀγῶνος εὐρίσκεται σήμερον τὸ ἔθνος ἡμῶν, πολιτικῶς ἀνασυντασσόμενον καὶ κοινωνικῶς διοργανούμενον καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον καλεῖται ν' ἀντιμετωσίη οὕτως ἢ ἄλλως, ἐξ ἀνάγκης ὁμως θὰ συμμετάσχῃ αὐτοῦ. Καλεῖται δηλ. ἢ νὰ ἐμμεῖνῃ εἰς τὸ ἱστορικὸν δίκαιον, μεταρρυθμίζον αὐτὸ καταλλήλως καὶ προσαρμόζον πρὸς τὰς νέας ἀπαιτήσεις τοῦ βίου ἢ νὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ τοῦ νέου «εὐδαιμονικοῦ» (utilitariste) δικαίου, θυσιάζον ὄλου τοῦ παρελθόντος τὸν πλοῦτον, ὡς κεκτημένον ἠθικὸν κεφάλαιον καὶ οὐχὶ ἄχρηστον γνώμονα διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ παρόντος αὐτοῦ καὶ τοῦ μέλλοντος.

A. N. Δ.

(Ἐπεται συνέχεια.)

«ΦΑΝΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΣ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ»

Ο φυλετικός ανταγωνισμός και πάντοτε και ιδία κατά τὸν εὐτυχῶς λήξαντα παγκόσμιον πόλεμον ἐλησμόνησε πολλά πράγματα, περιέκοψε και ἐφαλλίδισε τὴν μνήμην του πρὸς χθεσινὰ και πρόσφατα γεγονότα, ἐμύωπασε πρὸ τῆς δυνάμεως τῶν ἀριθμῶν, δὲν ἐσεβάσθη, ἔστω και θεωρητικῶς, κεκτημένα ἱστορικά δίκαια. Ἀλλ' ὑπάρχουν ἐπὶ τέλους και τινὰ πράγματα, ἀνώτερα τῆς μυωπίας, ἰσχυρότερα τῆς λησμοσύνης, θριαμβεύοντα και κατὰ τοῦ ἐπιμονωτάτου πείσματος. Τίς παραδείγματος χάριν θὰ ἀρνηθῆ ὅτι ὁ Ἕλληνας εἶνε μετὰ τὸν Ἀγγλον ὁ τελειότατος ναυτικός ἢ τίς θὰ διαμφισβητήσῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμπόριον οὐ μόνον ἐν Ἀνατολῇ, ἀλλὰ και ἀλλαχοῦ ἐπὶ ἐλευθέρου ἔδαφους ὁ Ἕλληνας ὀλίγους ἔχει τοὺς ἀνταγωνιστάς ;

Και ὅμως ἐν τῇ παραφορᾷ τοῦ ἐθνοφυλετικοῦ ἀνταγωνισμοῦ οὐ μόνον μετὰ ἄλλων διημφισβητήθησαν ταῦτα, ἀλλ' ἐν Ρώμῃ, τῇ Ρώμῃ τοῦ Guetto, τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ μεγίστου ἐν τῷ κόσμῳ ρεύματος ἐκπατρισμοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐν ᾧ πρὸ εἰκοσαετίας ἔτι 1, 700,000 ἑκτάρια γῆς ἔμενον ἀκαλλιέργητα, διότι αἱ ἐργάτιδες χεῖρες προτιμῶν και προτιμῶσι, τὰς ὁδοὺς τῆς Σεβίλλης, τὴν φιλοξενίαν

τῆς Βραζιλίας και τὸ ἡμερομίσθιον τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῆς ἡμετέρας «βαρβάρου και ἀπολιτίστου» Ἀνατολῆς, ἐν τῇ Ρώμῃ τοῦ ἀθανάτου Santa Roza και τοῦ Gioberti και τοῦ Mazzini και Garibaldi προχθὲς ἢ Ἑλλάς ἐχαρκτηρίσθη ὑπὸ λεβαντίνου ἀνταποκριτοῦ τῆς σοβαρᾶς «Tribuna» διὰ τῶν ἐξῆς ἀμιμήτων : «Ἡ Ἑλλάς μετὰ τοῦ μουσουλμανικοῦ κόσμου οὐδένα τίτλον ἔχει ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ πολιτισμοῦ» !

Μεγαλειτέρα ὕβρις οὐδέποτε ἠκούσθη κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ. Καὶ λοιπόν, ὁ μουσουλμανικός κόσμος, τὸν ὁποῖον πρὸ 8 μόλις ἐτῶν ἢ καλῆ «Tribuna» ἐξύβριζε και ἀνεβίβαζεν εἰς τὸν στυλοβάτην τοῦ ἱστορικοῦ ἀναθέματος, ὁ μουσουλμανικός κόσμος τῶν σφαγῶν τοῦ 1821, τῶν θηριωδιῶν τοῦ Λιβάνου, τῶν ἐκατομῶν τῆς Ἀμενίας, τῆς σημερινῆς πέραν τοῦ Μαιάνδρου λύσεως και τῶν φόνων και ρινοκοπήσεων και ἀνασκολοπισμῶν τοῦ εἰρηνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μ. Ἀσίας, ὁ μουσουλμανικός οὗτος κόσμος ἔχει «τίτλους πολιτισμοῦ» διὰ τοὺς ἀγρότας τῆς Καλαβρίας και τοὺς ἀλιεῖς τοῦ Reggio και εἶνε ἀνώτερος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ δ' Ἑλληνικός κόσμος «ἀποτελεῖ στοι-

χεῖον κοινωνικὸν ἀπολύτως ὑποδεέστερον, τὸ ὁποῖόν οἱ τούρκοι ἀπλῶς ἠνέχθησαν ὑπομονητικῶς δι' ὅλας τὰς βαρεῖας ἐργασίας, τὰς ὁποίας οὗτοι ἠδύναντο νὰ ἐκτελέσουν» ;

Ὅχι ! Ὁ Ἑλληνικός κόσμος, ὅστις ἀνευ κυβερνητικῆς ἀρωγῆς κρατεῖ σήμερον και κατέχει τὰ σκῆπτρα τοῦ ἐμπορίου, τῆς τέχνης και τῶν γραμμάτων ἐν Τουρκίᾳ και Ἀνατολῇ, τοῦ ὁποίου και ἡ ἐργασία εἶνε ἀνθρωπίνη και τιμία και ἡ ἀνάπαυσις εἶνε μεμετρομένη και χωρὶς τερατώδεις ἐκτροχιασμούς, ὁ Ἑλληνικός κόσμος, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε εἶχε Camorra οὐδὲ Βοργίας, ὁ ὁποῖος και ἐκπατριζόμενος, οὐχὶ διὰ πενίαν ἀλλὰ ὡς ἐκ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματός του, ταχέως καταλαμβάνει ἐπιζήλον θέσιν εἰς τὰς ξένας εὐρωπαϊκὰς κοινωνίας, και ἀγορὰς, ὁ Ἑλληνικός οὗτος κόσμος εἶνε ἀνώτερος οὐ μόνον τοῦ μουσουλμανικοῦ ἀλλὰ και πολλῶν ἄλλων, μὴ ἐξαιρουμένων και τῶν φανερῶν ἢ κρυφίων αὐτοῦ ἐχθρῶν.

Ζῆ ὁ Ἕλληνας ἐπὶ τοῦ πατρίου αὐτοῦ ἔδαφους οὐχὶ τῇ ἀνοχῇ τοῦ τούρκου, ὅστις εἶνε ξένος διὰ τὴν Ἀνατολήν, οὐδὲ κληρὸς αὐτοῦ εἶνε αἱ βαρεῖαι ἐργασίαι, ὡς λέγει ἡ Tribuna. Ἀς ἐπισκεφθῆ ἢ ἐφημερὶς αὕτη τὴν Ἀνατολήν και τὰς πόλεις τῆς νοτίου Ἰσπανίας και τὴν νότιον Ἀμερικὴν, και θὰ πεισθῆ ἐξ αὐτοψίας τίνες κύπτουν βαρὺν τὸν αὐχένα και τὸ γόνυ ἀπὸ πρωΐας μέχρι νυκτὸς ὑπὸ τὸ ἄχθος τῶν κατέργων τοῦ βίου, πρὸς ἐκπορισμὸν

τοῦ καθημερινοῦ ἄρτου, τίνες παρέχουν πλουσίαν τροφήν εἰς τὰς σελίδας τοῦ διπλωμάτου Mereu, ὁσάκις δὲν εὐρίσκουν εὐκολώτερον βίον εἰς τὸ ἐγγχειρίδιον και τὰ ἐρατεινὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης.

Ὅ,τι ὅμως προκαλεῖ οὐχὶ τὸ μειδίσμα τῆς περιφρονήσεως, ἀλλὰ τὴν ἀγανάκτησιν και τὴν διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ ψεύδους τοῦ λεβαντίνου ἀνταποκριτοῦ τῆς Tribuna, εἶνε ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία «ἀντιπροσωπεύει τὸν φανατικὸν και ἀδιάλλακτον προσηλυτισμὸν». Προσηλυτισμὸς και Ὀρθοδοξία εἶνε τόσον ἀντίθετα πράγματα, ὥστε πρέπει νὰ εἶνέ τις τυφλὸς και ἀμαθὴς τῆς ἱστορίας ὅπως ἐξαγγείλῃ τοιοῦτον τραγέλαφον. Ἀκριβῶς ἐν τούτῳ ἡ ἱστορία ἔχει τὸν μέγαν λόγον νὰ ἀπορῆ διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικήν, ιδίᾳ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, ὅτι αὕτη ὡς μέγιστος κῆρυξ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως οὐδέποτε ἐσυστηματοποίησεν οὐδ' αὕτη τὴν παρὰ τοῖς μὴ χριστιανοῖς διάδοσιν τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας. Οἱ πολυώνυμοι θρησκευτικοὶ προπαγανδισταὶ και μισιονάριοι, τῶν ὀνομάτων τῶν ὁποίων οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἀφήσαντες τὸ βαρὺ ἔργον τοῦ χριστιανοῦ ἀποστόλου εἰς ὀλίγους ἐκλεκτοὺς και θαυμασίους ἄνδρας, οἵτινες ἐν ἀγῶνι και στερησέσι και κινδύνοις διδάσκουσι τὰ ἅγια διδάγματα τοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς ἀγροίους και εἰδωλολάτρας τῆς Πολυνησίας και τοὺς Βουδιστάς τῆς Ἰαπωνίας, αὐτοὶ προτιμῶσι τὸν εὐω-

νον βίον τῆς σποράς ἀμφιβολίας καὶ ζιζανίων μεταξύ τῶν πρώτων καὶ παλαιφάτων καὶ ἐνδόξων μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ—τῶν Ἑλλήνων. Οἱ μαθηταὶ καὶ τρόφιμοι τῶν ἁγίων Ἰγνατίου Λοῦόλα, Δομινίκου, Φραγκίσκου καὶ Βενεδίκτου ἔρχονται νὰ φωτίσουν ἡμᾶς τοὺς μαθητὰς τοῦ Παύλου, τοῦ Ἰωάννου, τοῦ Πολυκάρπου, τοῦ Βασιλείου, τῶν Γρηγορίων, τοῦ Φωτίου καὶ Μάρκου τοῦ Εφέσου καὶ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρως καὶ τοιοῦτου χοροῦ τῶν μεγίστων τοῦ ἀληθοῦς χριστιανισμοῦ ἀντιπροσώπων. Ἀνακινουῖσι θρασύτατα σήμερον τὸ ζήτημα τοῦ προσηλυτισμοῦ, ὅπως μᾶς ὑπενθυμίσωσι τὰς μαύρας ἡμέρας τοῦ πνιγμοῦ τοῦ Λουκάρως, τὰς ἀσχημίας τοῦ Κονταρῆ, τὴν καταστροφὴν τοῦ ἑλληνικοῦ τυπογραφείου τῶν Πατριαρχείων, τοὺς αἱματηροὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ τὸν Πανάγιον Τάφον, τὸν περιβόητον Forbin τῆς Σμύρνης καὶ τόσα ἄλλα, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ βελτίστη ἱστορία

ἔχει ἤδη ἀπαγγείλλη τὴν ἐτυμηγορίαν. Δεχόμεθα τὴν πρόκλησιν ἀλλὰ μόνον ὅπως δεῖξωμεν εἰς αὐτοὺς τοὺς κυρίους μεθ' ὑπερηφανίας ἐθνικῆς ὅτι ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας περιαγαγόντες γῆν καὶ θάλασσαν ἵνα ποιήσωσιν ἓνα προσήυτον» θυσιάσαντες ἑκατομμύρια, ἔθρυσαν ἐπὶ τέλους μεγαλοπρεπῶς τὴν κεφαλὴν των κατὰ τῆς γρανιτώδους εὐσταθείας τοῦ ἕλληνας ὀρθοδόξου, ὅστις μετὰ περιφρονήσεως ἐπὶ 4 αἰῶνας ἀντιπαρερχόμενος πρὸ τῆς προτεινομένης χρυσοφόρου δεξιᾶς τοῦ μισσιοναρίου καὶ πρὸ τῶν ὑποσχέσεων καὶ ἀπειλῶν αὐτοῦ, σήμερον θὰ διέρχεται μετὰ μειδιάματος οἴκτου πρὸ τῶν μεγαλοπρεπῶν προσηλυτιστικῶν μεγάρων (ἐξαιρουμένων τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τὰ ὁποῖα ἐπιδιώκουσι καὶ ἐπιτελοῦσιν εὐγενῆ προορισμόν) τὰ ὁποῖα τόσον δυνατὸν αὐτῶν καὶ τὸν περὶ αὐτὰ θόρυβον.

A. N. Δ.

† Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΗΣΑΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΜΑΤΘΙΑΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Ο Ἑλληνισμὸς ἐνθουσιώδης πάντοτε θιασώτης τῆς ἐλευθερίας, ἀφ' ὅτου εἶδε τὸ στέμμα τοῦ μάρτυρος Αὐτοκράτορος Παλαιολόγου νὰ κλύηται αἰμόφυρτον ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων τοῦ Βυζαντίου καὶ νὰ ὀδηγηται εἰς μαύρην δουλείαν, οὐδέποτε ἔπαυσε μελετῶν καὶ σκεπτόμενος πῶς ν' ἀποτινάξη τὸν ἐσπῆζον ζυγόν. Διὰ τοῦτο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μόλις ἀντελαμβάνετο ὅτι ἀνένκα ἐπορχεῖς δυνάμεις, ἠγείρετο ἀπὸ τὴν πῶσιν ὡς ἄλλος Ἀνταῖος καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει τὸ «εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης» ἀπεδύετο εἰς τὸν ὑπὲρ ὅλων ἀγῶνα, ἔστω καὶ ἄνισον κατὰ τῆς τυρανίας. Εἰς τὴν πάλην δὲ αὐτὴν τὴν εὐγενῆ πάντοτε ἐπρωτογωνίστει ὁ Ἑλληνικὸς κληρὸς ἐξευτελιζόμενος καὶ πιεζόμενος τὸ ἔθνος εἶχεν ὡς χειραψίαν τὸν κληρὸν, ὅστις εἰς τὴν ἀσέληνον καὶ σκοτεινὴν τῆς σκλαβιάς νύκτα ἐχρησίμειεν ὡς λαμπὰς καθοδηγοῦσα καὶ φωτίζουσα καὶ ὡς ἄγγελος παρηγορῶν καὶ ἀναπτέρων τὴν ἑλ-

πίδα εἰς αἰσιώτερον μέλλον. Διὰ τοῦτο ἀδύνατον παρ' ἡμῖν νὰ ἀναφανῶσι συμπτώματα ἀντικληρικὰ μετὰ τὴν ἔντασιν καὶ τὴν κατεύθυνσιν μετὰ τὴν ὁποῖαν παρουσιάζονται ἀλλαχοῦ, διότι ὁ ἰδικὸς μας κληρὸς συνεξυμάθη μετὰ τὰς ἐθνικὰς μας περιπετείας καὶ πάντοτε ὡς ἔμβλημα τῆς δράσεώς του εἶχε τὴν πραγματοποίησιν τῶν ιδεωδῶν τῆς Πατριδος. Εὰν εἰς τὴν ἔνδοξον τῆς Γαλλίας χώραν παρουσιάσθη εἰς Γαμβέτας μὴ διστάσας ἐπισήμως νὰ διακηρύξη ὁ «κληρικισμὸς» ἰδοὺ ὁ ἐχθρὸς τῆς πολιτείας, ἔαν καὶ εἰς ἄλλα κράτη τὸ ἀντικληρικὸν ρεῦμα ὀγκοῦται, τὸ τοιοῦτον ὁμως εἶνε ἀνεφάρμοστον παρ' ἡμῖν διότι ὁ Ἑλληνικὸς κληρὸς ὄχι μόνον δὲν ὠνειροπόλησε ποτὲ παντοκρατορίαν καὶ ἱμπεριαλιστικὴν ἐπικράτησιν, ὄχι μόνον ὡς δεξιὸς πηδαλιούχος δὲν ἀφήκε τὸ ἐθνικὸν σκάφος νὰ καταποντισθῆ εἰς τὸν φοβερὸν χειμῶνα ἀλλὰ καὶ ἐκάστοτε προσέφερε τὰ πολυτίμια του αἷμα πρὸς καλλιέργειαν τοῦ δένδρου τῆς ἐλευ-

θερίας. Καί εἶνε δυνατόν ὁ μελετη-
 τῆς τῆς πατρογονικῆς μας ἱστορί-
 ας νὰ διέρχεται ἐν σιγῇ καὶ χωρὶς
 παλμούς ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τὰ
 ὀνόματα Ε. Βίλλου τοῦ Λουκάρεως,
 Παρθενίου ἢ Ε'. Παρθενίου τοῦ
 Γ'. Γρηγορίου Ε'. οἱ ὅποιοι ἐθυ-
 σιάσθησαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς κοι-
 νῆς πατρίδος ; Πῶς Ἕλληνας θά λη-
 σμονήσῃ τὸν λατρευτὸν τοῦ ἥρωα
 Αθανάσιον Διάκον, τῶν Γρεβενῶν
 Αἰμιλιανόν, τὸν Μελενίκου Κων-
 σταντῖνον, τὸν Κορυθαῖ Φώτιον
 καὶ τὴν λοιπὴν ἔνδοξον χορείαν
 τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων κλη-
 ρικῶν μας οἱ ὅποιοι εἰς τὰ αἵμα-
 τέβρεκτα Μακεδονικὰ πεδία καὶ
 ἀλλαγῶν προπαρασγεύσαν διὰ τῆς
 πολυτίμου ζωῆς τῶν τὴν ἐθνικὴν
 μας παλιγγενεσίαν καὶ ἀνάστασιν ;
 Καὶ ὡσὰν νὰ μὴ ἤρκοιεν τόσα καὶ
 τόσα θύματα εἰς τὸ παρελθὸν ἀπὸ
 τὴν φάλαγκα τῶν κληρικῶν, ἐπέ-
 πρωτο καὶ τώρα, ὁπότε ἠλπίζομεν
 τελείαν ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν
 μας καὶ παραχώρησιν τῆς ἐθνικῆς
 παρακαταθήκης ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας
 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, οἱ
 κληρικοί μας νὰ πίπτουν θύματα
 τῆς Κομιτατικῆς θηριωδίας εἰς τὰς
 πρώτας γραμμάς. Ἡ ὁμογένεια τῆς
 Σμύρνης ἐνθυμεῖται ἀναμφιβόλως
 τὸν σεμνὸν καὶ ἀπέριττον ἐκείνον
 ἀρχιμανδρίτην Μαθίαν Παυλίδην,

τὸν ἐξόριστον ἐκείνον Λευίτην τοῦ
 Ἱεροσολυμητιοῦ θρόνου. Ἐμπνευ-
 σμένος λειτουργὸς τῆς πίστεως
 καὶ ἐνθουσιώδης ὄνειροπόλος τῆς
 δόξης τῆς Ἑλλάδος διεκρίθη εἰς τὴν
 ἀνθηρὰν ὁμογενῆ Κοινότητα τοῦ
 Ναζλίου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑ-
 ψηλῶν ἰδεωδῶν του. Ακριβῶς δὲ
 διὰ τὸ ψυχικὸν νοῦ σθένος καὶ διὰ
 τὸν ἄκρατον ἐνθουσιασμόν του πρὸς
 τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐχηρη-
 σίμευσεν ὁ στόχος τῶν στραγγαλι-
 στῶν τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων, καὶ
 προχθὲς ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων τοῦ κα-
 θήκοντος ὑπέστη μαρτυρικώτατον
 θάνατον. Καὶ οὕτω τὸ μὲν αἷμα
 του ἀναμιχθὲν μὲ τὸ αἷμα τόσων
 μαρτύρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ θά κα-
 ταπνίξῃ ἀναμφιβόλως τὴν Λερναί-
 αν ὕδραν τῆς τυραννίας, ὅτ' οὐδὲ νο-
 μά του χρυσοῖς γράμμασι θά εἶναι
 γεγραμμένον εἰς τὰς δέλτους τῆς
 νεωτέρας μας ἱστορίας, ἢ δὲ ψυχὴ
 του χαρίεσσα θά παρακολουῇ ἀπὸ
 τὴν χώραν τῶν εὐγενῶν πνευμάτων
 τὸ δαφνοστεφὲς καὶ θεοδόξαστον
 τῆς φυλῆς του ἔργον.

Αἰώνιον εἶη τὸ μνημόσυνον τοῦ
 νέου Ἐθνομάρτυρος μας ἀρχιμαν-
 δρίτου Μαθίου Παυλίδου.

Β. Εὐθυμίου

Ἱεροκῆρυξ.